

अष्टनलेत्यत्रनलशब्दश्चतुर्हस्तवचनः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥

ईजेचक्रतुशतैःपुण्यैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ वेदीमष्टनलोत्सेधांसौवर्णाविधिनिर्मितां ॥ १६ ॥ सर्वरत्नशतैःपूर्णापताकाशतमालिनीं ॥ ग्राम्यारण्यैःपशुगणैःसंपूर्णांचमहीमिमां ॥ १७ ॥ रामस्यजामदग्न्यस्यप्रतिजग्राहकश्यपः ॥ ततःशतसहस्राणिद्विपेद्रान्हेमभूषणान् ॥ १८ ॥ निर्दस्युं पृथिवींरुत्वाशिष्टेष्टजनसंकुलां ॥ कश्यपायददौरामोहयमेधेमहामखे ॥ १९ ॥ त्रिःसप्तरुत्वःपृथिवींरुत्वानिःक्षत्रियांप्रभुः ॥ इष्ट्वाक्रतुशतैर्वीरोब्राह्मणेभ्योऽत्यमन्यत ॥ २० ॥ सप्तद्वीपांवसुमतींमारीचोगृह्णतद्विजः ॥ रामंप्रोवाचनिर्गच्छवसुधातोममाज्ञया ॥ २१ ॥ सकश्यपस्यवचनात्प्रोत्सार्यसरितांपतिं ॥ इषुपातेयुधांश्रेष्ठःकुर्वन्ब्राह्मणशासनं ॥ २२ ॥ अध्यावसद्विरिश्रेष्ठमहेद्रंपर्वतोत्तमं ॥ एवंगुणशतैर्युक्तोभृगूणांकीर्तिवर्धनः ॥ २३ ॥ जामदग्न्योऽत्यतियशामरिष्यतिमहाद्युतिः ॥ त्वयाचतुर्भद्रतरःपुत्रात्पुण्यतरस्तव ॥ २४ ॥ अयज्वानमदाक्षिप्यंमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ एतेचतुर्भद्रतरास्त्वयाभद्रशताधिकाः ॥ मृतानरवरश्रेष्ठमरिष्यंतिचसृजय ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिषोडशराजकीयेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ व्यासउवाच पुण्यमाख्यानमायुष्यंश्रुत्वाषोडशराजिकं ॥ अव्याहरन्नरपतिस्तूष्णीमासीत्ससृजयः ॥ १ ॥ तमब्रवीत्तथासीनंनारदोभगवानृषिः ॥ श्रुतंकीर्तयतोमत्स्यंगृहीतंतेमहाद्युते ॥ २ ॥ आहोस्विदंततो नष्टंश्राद्धंशूद्रीपताविव ॥ सएवमुक्तःप्रत्याहप्रांजलिःसृजयस्तदा ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वामहाबाहोयन्यमाख्यानमुत्तमं ॥ राजर्षीणांपुराणानांयज्वनांदक्षिणावतां ॥ ४ ॥ विस्मयेनहृतेशोकेतमसीवार्कतेजसा ॥ विपाप्मास्म्यव्यथोपेतोब्रूहिकिकंरवाण्यहं ॥ ५ ॥ नारदउवाच दिष्ट्याऽपन्दुतशोकस्त्वंदृणीष्वेहयदिच्छसि ॥ तत्तत्पत्स्यसेसर्वेनमृषावादिनोवयं ॥ ६ ॥ सृजयउवाच एतेनैवप्रतीतोहंप्रसन्नोयद्भवान्मम ॥ प्रसन्नोयस्यभगवान्नतस्यास्तीहदुर्लभं ॥ ७ ॥ नारदउवाच मृतंददानितेपुत्रंदस्युभिर्निहतंवृथा ॥ उद्धृत्यनरकात्कृष्टात्पशुवत्प्रोक्षितंयथा ॥ ८ ॥ व्यासउवाच प्रादुरासीत्ततःपुत्रःसृजयस्याद्भुतप्रभः ॥ प्रसन्नेनर्षिणादत्तःकुबेरतनयोपमः ॥ ९ ॥ ततःसंगम्यपुत्रेणप्रीतिमानभवन्नृपः ॥ ईजेचक्रतुभिःपुण्यैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ १० ॥ अरुतार्थश्चभीतश्चनचसान्नाहिकोहतः ॥ अयज्वात्वनपत्यश्चततोसौजीवितःपुनः ॥ ११ ॥

पुण्यमाख्यानमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विस्मयेनपुण्याख्यामश्रवणजनितचित्तविस्तारेण ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रतीतःप्रीतः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सान्नाहिकःयुद्धोद्यतः ॥ ११ ॥

शूरीवीरःकृतार्थश्चप्रताप्यारोहस्तहस्तः ॥ अभिमन्युर्गतोवीरःपुनर्नाभिमुखोहतः ॥ १२ ॥ मत्स्यचर्येणयान्काश्वित्यशयाचश्रुतेनच ॥ इष्टेचक्रतुभिर्वीर्यवित्तांस्तेषु व्रीक्षयान्गतः ॥ १३ ॥ विद्वांसःकर्मभिःपुण्यैःस्वर्गमीहतिनित्यशः ॥ ननुस्वर्गादयंलोकःकाम्यतेस्वर्गवासिभिः ॥ १४ ॥ तस्मात्स्वर्गगतंपुत्रमर्जुमस्यहर्तरेण ॥ नचेहानयितुंशक्यंकिंचिदप्राप्यमीहितं ॥ १५ ॥ यांयोगिनोभ्यानविविक्तदर्शनाःप्रयांतियांचोसमयज्विनोजनाः ॥ तपोभिरिष्टैरनुयांतियांतयातामक्षयां